

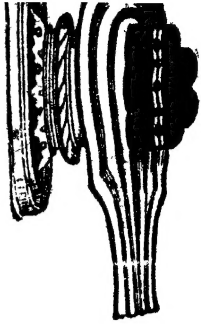
५
५
५
५
५
५
५

నాగేశ్వర శతకము.

మహాకవిచూడి నాగభూషణదేవర.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਪ੍ਰ
ਕ
ਏ
੨
ਏ
ਏ
ਏ
ਏ
ਏ

చ॥ పరిశివునందుగల్గు ధృఢభక్తి నొనర్చితగాని దీనినే
 నరుగను దోషసంతతుల నించుకయైనను శాస్త్రపాండితీ
 గరిమములేదుగాన నిటగల్గిసతప్పులు లెక్కనేయకా
 దరమునగైకొనుండు విబుధప్రభులారనుతీంతు నెప్పుడు॥

శ్రీ శివాయ నమః

నా గే శ్వ ర శ త క ము

ॐ ॐ ॐ

శా॥ ప్రాతేయాచలవిద్యకాధిపతిః పద్మస్కంధభౌండాభిరీ
మూలాధారుడు పాలనాకరిడు నిర్మూలినపగాకర్తయు
కాలాకాలనివేదక్షుడు పియద్రాగాంధరుఁ జెప్పును
శ్రీలొప్పారనొసంగి బ్రోవుత నర్చు శ్రీబ్రాహ్మనాశేశ్వరా॥

శా శ్రీవిఘ్నే శు పదారవిందయుగళి సేవల్ సుఖితుం దగ్ధ
శ్రీవత్సాకితవందనియు సభివు శ్రీచంద్రజాటాత్మజన్
ప్రాక్షిణ్య గరుణారసుం భవహృదః ఫలంబుక మ్రొక్కి నే
సేవింతు గణనాథుని గజముఖు॥

శా॥ దక్షుద్రుందయు యజ్ఞశాలవపుడేధ్వంసః బుగాపించి యా
యాక్షప్రవాతమ సిద్ధ గుప్త్యాక సమస్తాదిత్య వైతేకుల
వత్సంబుల్ కడుఁ జూచి బ్రహ్మను హరిఁ బల్కారుఘోరంబుగా
శిక్షల్ జేసిన వీరభద్రుఁ దలతు॥

శా॥ వాణీ! వల్లవపాణి నివమృతసద్వాక్యంబుల గూర్చి గ
ర్వాణాంధ్రాదీసుభాషితంబులు మహాభాష్యక్తి సాధుత్వము
బ్రాణాయామముబ్రహ్మవిష్ణుయు నెరుంగ గాన సీసత్రైపా
త్రేణి నన్ను గృతార్థుజేయగదవే!

మ॥ వరమాహేశ్వరవర్ధనుండు హరుడు వర్ణింప పర్యదుల
నిరస జేసి జయించి నట్టి ఘనుడు నిర్వోహితు బుడితు

నా గే శ్వ ర శ త క ము.

వరదేశుక్ ననిశంబు గొల్తు మదిలో వర్ణిల్ల చేగంటె యీ
చిగురింటై నటువంటి పద్యశతముక్ ||

మ! అవనిక్ భక్తులనామమల్ దలచెదన్నా సక్తిచే నామదిక్
శివనాగయ్యను కల్లిదేవయ మర్ది శ్రీసిద్ధ రామాగ్యునిక్
సువివేకుక్ గణపాలు గుండయను సుల్లొకుండు భల్లాణునిక్
శివచిర్యాలుని సాంఖ్యతోండసిసదా! ||

మ! కొలుతుక్ మోళిగ మారయాహ్వయుని మ్రొక్కుల్ జేతు
సోమయ్యకుక్
కలికెడ్పొమ్మయ నాత్మదేవయను కక్కయ్యాది సద్భక్తులక్
తలయందుక్ ధరియింతు శర్వసభవుక్ ధ్యానించి కేల్పొడు భా
సిల సంపూరిత భక్తి సంగతుడనై ||

మ! మడివల్ మాచయ బిచ్చిబాచనిమిషుక్ మండంగి మాత్రా
ఖ్యునిక్
నిడుమార్కుక్ కరయూరిబోడుని శివానేకాంత రామయ్యకుక్
కడవల్ సంచిని నాచిదేవుని మదిక్ కల్యంబనె వారునుక్
చిడకక్ బొల్లును వారి పాదములనే! ||

మ! అరిపాలుక్ బసవేశు నిమ్మవను నాహాలాయుధుక్ బాణునిక్
కరికాల్ చోడుని సంగమేశ్వరుని యాగంధర్వ నిర్వత్తునిక్
యరవందాండని మల్ల బ్రహ్మయ ఘనుక్ యేనాధి నాధీశునిక్
సిరిచేకూర్చుడు నీశ భక్తి దలతుక్ ||

కా! శ్రీకళ్యాణ గుణాకరుండభవుడుక్ శ్రీకంఠదాద్యుండు సు
ల్లొకుండిశుడు సప్రమేయు విబుధా శోభావిసీతుండనక్
సాకారంబున శంభుమూర్తి యనగక్ సాక్షాత్కరించె భువిక్
శ్రీకారుణ్యని మద్దురుక్ దలచెదన్ ||

మ! అతులంటై న మహాకవీశ్వరుల నేనారూడి సంప్రీతిచే
స్తుతులక్ జేయును దాల్తుపాల్కురికి నాసోమేశ్వరాధీశు మం

డిత కీర్తి పిడుకర్తి సోమ యునఖండేశాది ధీరాధి కం

చితమా వందనముల్ ఘటియింతు నెపుడు!

మ॥ పరిశోధించగలేదు శాస్త్రముల సద్భావంబుచే గావ్యముల్
నెరుగఁ జూడగలేదు వ్యాకరణమున్ నీమీద వాంఛారతి
విరచింతు శతకంబు నొక్కటిఁగవుల్ వీక్షించి తప్పల్ కడు
స్థిర చిత్తంబున దిద్దఁ బ్రార్థితుడనే॥

శా॥ శ్రీకంఠాయ త్రిలోచనాయ విమలశ్రీచంద్రజూటాయ భో
గీ కంకాళక పాలమాల ధవళాంగీ సర్వభూతాయ స
త్పాకారిపముఖాస్మితాంఘ్రి భజనప్రభాతిఁ దగఁ గొల్పినీ
శ్రీకాకుణ్యము లండ జూతుము శివా॥

శా॥ త్రివిధ్యుత్కృతజవ జవమహా త్రిసచ్చదానందయో
గావిష్ఠాన విశారిదుండ హరుణ గంగాంబికా వల్లభా
రావేగంబున మన్మనోబంధులర్థ రాజుకు నిశ్చలసీ స
సేవల్ తామర తింపరై నునియెడఁ॥

మ॥ నిఖిలామ్నాయ పురాణశాస్త్ర వినుతా నిర్మోహ సంధానవే
ద్యఖిలాత్మైక్య కళాప్రపూర్ణ బుధమోహచాత సంహరిత్రా
యఖిలాధీశ్వర యిందుసుందరహరా దాక్షిణ్య భావంబున
శిఖినేత్రా కృపజూడు నెప్పుడు ననుం॥

శా॥ యతౌ దృక్షకత్ర్యక్ష రక్షక దయాధ్యా! సాంబ సర్వేశ స
దృతౌ పీతుకటాక్షపీతుణ శివాదుష్టాత్మలం చెందో
దయశీసముముక్షు మోక్ష ఫలితార్థంబు గృపంజేయుమీ
శితౌదక్షతగలు శంకరదయ॥

శా॥ కొండల్ ఘూర్ణిలు నబ్ధివంశు దిశెలుఁ ఘోరాటపుల్ మ్రగ్గు
బ్రహ్మాండంబెల్లను వ్రయ్యలౌ పరగ బ్రహ్మకుల్ మహాభీతిచే
నిం డీకొన్న చొలంగు నీపటిమకున్ నే నిల్వగా నేర్తునే
చెంద రాదె మదీయపాప తతులన్॥

నా శైశ్వర శతకము.

శా|| మారాహర. కరాళభీకర. మహామార్తాండ తేజోనిభా
కారా సుపరిభ కాంచనాద్రి విలసత్-శ్యామ ధాముండవే
యేరానామిర యాలకింపపు శివాయే జేయు చోసంబుల
చేరక రాక దొలంగ జేయుము భవా||

మ|| ధరణీచక్రము తేరు చంద్రరవులుద్యచ్చక్రయుగ్మంబు
శరపేష్ఠీరథసారథాయే హయముల్ పాత్రంబులౌ
వేదముల్ హరియే సాయకమైధరక ద్రిపురసంహారంబు
గావించి నీచరితంబెన్నగ విన్న వింతగదరా

శా|| సారాచారవివేకశిల సుగుణాసంకల్ప మా
త్రుండవై వీరమృత్యుడవై సురాసురలకున్ వీక్షింపనుగ్రుండవై
భూర్విజృంభకైల పోషకుడవై పుత్తుండనానమ్మ నీ
చేరందీసియు బ్రావసించె భరమౌ||

మ|| దివియం దుడ్చవసిద్ధసాధ్య ఓబుధధ్యేయుండుగంధర్వులున్
వివిధానేక ఋషిశ్వరాదిప్రమథుల్ విధ్యాధరుల్ కిన్నరుల్ య
వనిన్ యోగులు నాక వాసులు ఫణింద్రాధీశులైనన్ మదిన్
శివ నీరూపము నిర్ణయించగలరే||

మ|| కమలాస్తావర సుపరిభ-విమలసద్గాంభీర్యశౌర్యద్గుణా
ద్గమమై వీరపటీరధుర్యవిలసత్ కంజోద్భవస్తుత్య యా
శిమనుంజంపినదేవ బోధ్రము ననున్ శాసించు
భక్తుండనంచెంచిమదిన్ ప్రేమనుజూడుమోహరశివా||

శా|| శ్రీకైలాసనివాస సిదుమహిమన్ నేనింతునశ్రాంతమున్
పాకారాతిపరేతరాజఫలభుక్ పానీయరాట్-పూజితౌ
కోకప్రీతి కరాబ్జవహ్నినయనా గోరాజసద్వాహనా
చేకొమ్మా కడు దీను వందనములన్||

మ|| కరిచర్మాంబరధారివౌగరళమున్ గంధంబునందాల్చితౌ
సరచేత్రహృక్ పాలమున్ పునుకయున్ నాగేంద్రహారంబులున్

నా గోశ్వర శతకము.

ధరియింపం గని నీదుపాదములు సంధానింపనె ట్లాప్పించే
సిరి నీభక్తులు వారి మానసములన్ ||

గురువైభక్తులచాలి కల్పతరువై యోగ్యంతరాళంబునన్
నిరపాయంబుగనుండి సమ్మిళితమై నీవారశూకంబునై
యెరుకై ముక్తిమూలమై ధరణిలో నే
రూపమున్ గానిదై స్థిరమై వెల్లును నీమరూపమరయన్ ||

|| జీవుల్ మత్తులుసంపదల్ గలిగినన్ జింతింప నిన్మర్వరే
జీవల్ భ్రాంతి దొలంగలేకపుడమిన్ శీలంచువర్తింతుగా
జీవుల్ కాశ్వతమైననీదుపదవిన్ జెందంగసద్భక్తి నీ
సేవల్ జేయరు నమ్మి మానసమునన్ ||

|| దేవేంద్రానికదంబునిత్యమనినన్ దేవేంద్రునిన్ రక్కసుల్
వేవేగంబున పారదోలి సురలన్ వేధింపగా వేలుపుల్
నీవే దిక్కని తావుల విడచియన్ నిన్గోరిసేవించి నీ
సేవన్ సంతతమిచ్చయింతురుగదా!

|| ఏలీలన్ నుతిసేతునిన్ననిశము న్నేరీతిసేవింతున్
ఫాలాక్ష! నలకూబరాదివినుతా! పాపాఘవిధ్వంసకా
కాళన్ ద్రుంచినకాలకంఠుడవు నీకారుణ్యమున్ జూపుమో
శ్రీలక్ష్మీపతిసేవితాంఘ్రియుగళా! ||

|| నాదాతీతుడ! చిన్మయా! యచలుడా! నాకేశవద్యుండ నీ
వాధాదుండపుసజ్జనావళికి బూర్ణామోదసంధాయివై
మేధాశక్తులొసంగి బోచెడుహరా! మీపాదముల్ వేడిచన్ శ్రీదా
నామొఱనాలకింపుమభవా!

|| గతిసేవేయని వేడగా మమతచే గప్తుండు దుష్టుండు భీ
మతిహీనుండును లోభదూషితుడు గుర్మార్గుండు పాపుండు కు
చ్ఛితుడున్ పామరుడంచు ద్రోయకను నాచింతల్ నివారింపుము
యుతపాపస్తుత పాదపద్మయగళా!

నా గే శ్వ ర శ త క ము.

శా॥ నీదౌరూపము చిన్మయంబచలు డాసీర్ణీత చైతన్యమా
వేదార్థంబగునిర్గుణంబ వదమా వీక్షింపరానట్టి దా
కాదా నీసగుణంబు జూపుమిపుడున్ గాంక్షించి పూజింతున
శ్రీదామోదరవృదితా పరశివా॥

శా॥ ఏదయ్యా యికదిక్కు నీవలుగగా నేదారిబోక శివా
నేదేనిగని యూరకుండునిపుడు బృందారకస్తుత్య యా
వేదంబుల్ గన లేనిరూప మెదలో వీక్షించు తెహ్లాకదా!
శ్రీదేవావళికెల్ల నాధుడవుగా.....

మ॥ మలమూత్రాన్వితమైన యీతనువుపై మాయానుసంధానులై
తలిరుంబోలులతోడ గూడుచు సుఖాంధశృంగసంస్తుత్య యీ
కలికాలంబున నీదు సత్కథల నాకర్ణింపరయ్యయ్యె! యీ
చెలులం దెక్కడనేమిగల్గునో హరా!.....

మ॥ ధనమే శాశ్వతమందు నమ్మి జనముల్ ధర్మంబులన్ జేయక
దినముల్ పుచ్చుచునుండు రిపుడమిపై ధీరత్వసంచారులై
తనువేబోయెడువేళ నీధనము మెటకోవచ్చి రక్షించునే
చెనటుల్ నీమహిమం బెరుంగరకటా.....

శా॥ సంతానంబదిగల్గలేదని నరుల్ సన్యాసులగాంచి తా
మెంతోభక్తిచి జెప్పగావినయుఁ దామేవేళ సత్కర్మముల్
యెంతోచేసినసంతతి గనకటన్నిదాహారముల్ గాంచరీ
చింతిఁ బొసేయు నిన్దలంపరుగదా.....

శా॥ శ్రీదేవమారమణుండు నాశుగముగాఁ బృథ్వి శతాంగంబుగా
నారారాభవుండు సూతుసగ స్వర్ణాద్రి శరాసంబుగా
ధీరత్వంబు జెలంగగా ద్విపురముల్ దేవా వడిగొల్పితే
శ్రీరామార్చిత నన్నుబ్రోవ భరమా.....

శా॥ ఆలుంబిడ్డలు తల్లిదండ్రులు సంతాంతార్థంబు వ్యర్థంబులై
నాలాయంబుగ నావదల్ గుడుచుచు వాపోవుచు మానవుల్

మేలుక జెందగలేక పాపులగుచుక మిథ్యానుగర్వాంధత్
చీ లోభుల్ పరతత్వమొందు గనరే

మ॥ కులమాలేదుగ గోత్రమావినము సీకుక తల్లిదండ్రాదు లీ
యిలలోలేరు యెనుగబోరు యెవరున్నీరూపు సీమాయయుక
బలుచిత్రంబులు నెందుజూచిన నహాబాహ్యటమానొచ గాదు
శిల నన్నెట్టకు బోవవే హరహరా!

మ॥ పరవాదంబుల జేయుచుంట యెపుడుక ప్రాణాపహత్యాదులుక
సరవిజేయుట తన్ను దా బాగడుటల్ సాధించుటల్ తండ్రిపై
గురుని న్నిందయొనర్చుటల్ కుటిలులై కూడంగరాదంచునె
చిరి దాజేయరు పృథ్విలోన కుజుల్

శా॥ ప్రాతఃకాలమునందులేచి వెసమీసాదంబులక భక్తితో,
శ్రీతోయంబులుదెచ్చి యర్చనములం చేతోముదంబొప్పగా
బ్రీతిక బూజలొనర్చుటల్ విడిచి స్వామిప్రేమతో కాంతలక
చీతప్పంచు చరించుచుందుగుదా!

శా॥ యజ్ఞంబుల్ భువి జేసి దుర్గతులభాయంజేసి జీవుండు నిం
ద్రాజ్ఞక స్వర్గసుఖంబులన్నిటిని దానవ్వాత్ముడై చెందు నా
యజ్ఞాధిక్యుని నిన్నెరుంగకటలీ యజ్ఞంబులక జేసి పెక్
జిజ్ఞాసంబడుచుంగుగాదె గిరిశా

మ॥ బయలై యుండెను బ్రహ్మవస్తువనకాకాహ్యంతరం బంతటక
నియమంబేటికి యంతయంతియనుచుక నిర్జ్ఞింపగాజెల్లునే
ద్వయభేదంబులనొచకక సమతచే ధాత్రిక యనంతంబుని!
ప్రియతక జెంది భజింపమోక్షమనరే.....

శా॥ ఖండాఖండప్రపంచమందు గన నాఖండేందుధారుండు యా
నిండాఖండతనుండె దాడిగను వానింగాంచగాలేక నీ
ఖండాఖండులైన రూపశిలలక గాక్షించిపూజింతురే
చెండికేళరయందు నేమిఫలమో

కా॥ సర్వాతీతమయుం డగమ్యుడు మహాశాంతుడు శంభుండు.

నిర్వాణుండును మంగళుండు ఘనుడు నిశ్చింతుడు నిత్యుడు
సర్వాత్మానలయుండు శంభుడనుచు శాస్త్రంబులంజెప్పె నా
శీర్వాదంబు నొసంగుమయ్య జనుడకీ

మ॥ పృణుతింతు ప్రణవస్వరూపమనభాస్వతేజఫాలాక్షు ని
ర్గుణదక్షాధ్వరభాగ లోకభరణా గోరాజసద్వాహనా
ఘణిభూషా విమలాత్మపూజ్యుడ మహాపాపఘ్న యేవేళ జే
ర్పించున్ వేడుదు నాదుమానసమునకీ

మ॥ ధరలో నుత్తమధర్మశీలమును చిత్తం బీశ్వరాయత్తము
న్నరయ జేర్చి టించుమాస్యవరుని నాపుణ్యపాపంబులు
హరిని గాంచుగజంబు లాత్మగతము హంకారముల్ మాని దా
శిరముల్ వంచిధరించవా పరశివా

మ॥ భవమాపోవును మాన్యతాగణు లాధంబాగడు సంధిం
చు వయోరూపత యాయువు వెలసెడి శోధింప విద్యాదిబు
ద్ధివిధానంబులు శ్రేయముల్ గలుగవా దేవోఘసాపు జితా
శివనీ నామముస్వభద్రముగదా

కా॥ ఎందెడుగనసండులేదు పుడమిన్నే మందు నీరూపము
సందేహంబునులేక సర్వవిధుల సాధించుబ్రహ్మంబు ని
యందేయున్నది మగాడుమూలగడు యారూఢిచే జూచినకీ
జెందు మోక్షమటంచు బల్కిరిబుధుల్

కా॥ ఎన్నెన్నోవ్రతదాశీశివము లెన్నోమహస్తోత్రముల్
యెన్నోయజ్ఞము లర్చిసత్కతువులే న్నెన్నోవివాహంబులకీ
యెన్నోయుత్సవ కుడ్య కూపతటముల్ యేర్పాటులకీ జేసినకీ
జెన్నోందకీ శివభక్తికీ సరియగుకీ

మ॥ కవటంబుల్ మదిజెంది వర్తింజనుల్ గానంగదుమ్మిరిజెం
దుపరాధంబును బొందు సత్యఘననేదో నోటరాకుండు.

దా నెపుడు యీర్వ్యకబుద్ధిగల్గిదిరుగు నెన్నుకదా దోషము
శివీవిష్టానను దంభజేయకుము శ్రీ.....

ను! మతిముగ గెంటు సమస్తభోగహితమా మార్గంబులక బోడు సంగతమైపొందడు కామినీమణుల సంగత్యాగియకాసౌఖ్యదుఃఖతతుల్ రెంటినమానభాగములుగా గాంచు మది యోగియొద్దితమా జ్ఞానసుఖంబులందును గదా!

కా! అన్నంబే భుజింబుట నిష్కడచి దా నాకుల్ పండులక దిందునే నన్నింటిక విడనాడినాడనని గర్వాలాపముల్ నాడు దా నన్నంబేయక వేరగునె యాయన్నంబువిడ గ యచ్చిన్నానందసుఖాబ్ధిదేలగలరే

మ! అడవుల్ వాసముజేసి కందఫలముల్ నాసక్తితో మెక్కి యా జడదేహదులయందు నాసలవడి జాలించి నియందున గడుచింతాపరులై నిమిలకృతులై గానంగలేకప్పుడు చడరే తామనులై వృధాకృధివిపై

కా! కాశిం జేరిన గంగలోమునిగిన్ కాంతారమధ్యంబున దాశల్ బోవగ న్నవ్వుతోదపములక దారేమలక జేసిన శ్రీశైలంబున కేగివచ్చినను సద్భిత్తంబు లేకుండిన శ్రీశైలాగ్రనివాసమెల్ల వృధయా

కా! నాసాగ్రంబున మండలత్రయములో నామధ్యవీక్షింపగా దోసంబేమియులేక కోటిరవిసందోహంబునై జ్ఞానమై హసింగాంచక న్వల్పమై యణువునై వర్తించుచిర్లింగము శ్రీసిద్ధం డిల జత్తులందు గనునే

కా! దారు మృత్తు శిలాదూలున్ రజతము తామ్రాదిపాత్రాదిస త్కారంబుల్ రదియించి దైవమని సత్కార్యంబులక జేయరే సారంబై యచరంబునై విమలమై సాక్షాదఖండంబుగా జేరగ వెల్లెడు నిన్నుగాంచరు జనుల్

శా|| దీనుండర్థుడ పాదసేవకుడ బాచెబడ్డ జంతుక్రియ
 బోమం జక్కితిదారిదోచకెటుల బోవంగనేరక నుమీ
 గానక నీవిపుడైననాకు ధరణి గాపుండుసాసారము
 చీ నింకించుము భక్తిగూర్పుము శివా

శా|| వ్యాసాంగీ రసనారదాత్రిభృగుడుక్ నాల్మీకదూర్వాను
 లా గాసిం గాంచిన మానులెల్ల నడవేవాసంబుగా జేసుకక
 ఆశాపాశములందు జక్కక వెసక న్నాబ్రహ్మజిజ్ఞాస జే
 సే సాధుల్ గడతేర గల్గిరిగదా

మ|| కరుణ గాంచనధాన్యసంపద తురగ్గాందోళికాదుల్ మహా
 వరరూపాఘ్యసతుల్ భువి గలిగినక వ్యర్థంబులేయంచు సం
 స్థిరమైనట్టియు నీపదద్యయము సుసేవలేదగక జేయుచుక
 స్థిరులై వెల్లు చురాత్మ సిద్ధపురుషుక్

మ|| తనువుల్ మూడిల మూడవస్థలుగదా తక్కింపజీవత్రియం
 బనురంధ్రంబులు తొమ్మిది స్వేముకలు భావింప రక్తంబులు
 చను మూత్రంబు పురీషసంతతులమించక గల్గిన ర్థించు నీ
 చెనటుల్ దేహ ముజూచి భ్రాంతిపడరే

మ|| బసవాయంచును యెవ్వడేని సుమనోభావంబుచే బేర్కొనక,
 వెనదూరంజనకుండునే యఘములు వీక్షింపగా నూర్చునిక
 వసుధంబుట్టినమంచురీతిని జనుక్ వాక్కాయకర్మంబునెం
 చి సుశీలత్వముచేత గొల్పిన జనుల్

మ|| తనువందున్ గురులింగమున్ జెలగుచో తక్కింప వామాససం
 బనుపంబై గురులింగమందునపుడున్ బంధించలేకుండినన్
 జనునే మాయవిరించియైన గడువన్ శక్తుండు గాదండు యీ
 చెనటుల్ యేవిధిము క్లిగల్గు నిలలో.....

మ|| అతులంబై విమలంబునై యజడమై యాగామి ప్రారబ్ధసం
 చితముల్ గాగనుమించి వెల్లుపరమై చింతింపగా నెందాసన్

గతులన్ దెల్యనిదై భువిన్ తుద మొదల్ గాకన్ సదావర్తయం
చిరసీయాపము నిర్ణయించ దరమా.....

మ॥ పలుకుల్ కందపు భావమందు నెప్పుడున్ భావించిచూడంగ నిం
దలపంజూపులయందు గన్పడపు చోద్యంబయ్యె నీరూపమున్
యలతెత్వొలును నిత్యమంచు బలుకన్ యారాధితో శాస్త్రముల్
చెలగ న్నే విధినిన్ను గాంచనగునో

మ॥ చపలాత్మూడను కల్మషుండ కుమతిన్ శౌర్యాతిరేకంబుచే
నపరాధంబులు పెక్కునల్పితి మతిన్ నానక్తిచే మిమ్మునే
నెప్పుడు గొల్వగనైతి నెట్టులాగదా నీసత్కృపన్ బొందుటన్
జెప్పి యంతుం గని ముక్తినివ్వవె శివా.....

మ॥ విషయానందము మానకన్ దిరుగుసర్వేంద్రియలందున్ గడున్
విషయేచ్ఛ లనిసంతసించు నెప్పుడున్ వేమారకన్ దీక్షతో
మిషనెచ్చొటనొదీని మాన్పదగు నీమిత్రత్వమున్ జూపి ని
ర్విషయానందుని జేసి బోపగద వే

మ॥ మనసా నిల్కడగానరాదుగద కామాంధంబునన్ బొందినన్
ఘనమా నీకు హితంబ నీసహజమా కర్మాదులన్ నొంద నీ .
తనుకుల్ బుచ్చదమంచు బల్క వినియాతత్వార్థసంవేది డా
శివశ్రీకంతుని భక్తిగొల్వగదవే

కా॥ సర్వార్థంబులకాదియై సుకృతమై శాంతంబునై పూజ్యమై
నిర్వాణపదమై నపారతరమై నీచారిశూకంబునై
గర్వోర్విష్ణుక రాశిఖండితమునా కాత్యాయనీరాధ ను
శ్రీర్వాగమ్య భవాదృశుండు గలడే.....

కా॥ శ్రీకళ్యాణగుణాపహం రిపుహరం శ్రీశంభుచింతామణిం
లోకై కస్తుతకారి నాధమనిశం లోకై కనాథం భజే
పాకారాతిసమస్తదేవవినుతం పాలాక్షయం చెన్నిదక
శ్రీకైలాస నివాస యీశ యభవా.....

మ॥ జీవభావములు యోగముల జపములు పాదానసంభావముల
భవినద్యునురదానముల ప్రతముల భోగేచ్ఛకై యోగముల
యవనిక జేతురు ముక్తిసంపదకు నై యాశ్చర్యమామండగా
శివ పీఠ గొల్పినముక్తి నివ్వనె సదా.....

మ॥ నివామంబు సమస్తలోకములకు నిర్భోహసంభావమా
కన్నా పన్ను పరింపగల్గు విలసత్ కారుణ్యసంపిద్ధియో
యన్నా యెన్నగళక్యమే యొరులకు నార్తుండ గావంగదే
చెన్నారం భవదంఘ్రిసేవకుడనే.....

మ॥ గురువోంకార మకారయుక్తమగుచు గూడ న్ను కారింబుతో
పరయందేర్చి యకారము బసవయః పంచాక్షరింగల్పి యా
వగుసంగూర్చి పఠించిన గలుగవా వక్తృత్వము జ్ఞానము
స్థిరమైనట్టియు నెల్లవాంఛలు సిరుల

మ॥ గురువులే జెప్పినబుద్ధిమెల్లక సతులే గోరంధనంబిత్తులే
నెరుగంబో నిల నాత్మలింగమును యానీచాధములే భక్తిచే
పరదైవంబులగొల్పి నిదకధల పాటించి నీయందునక
స్థిరమైనట్టియు బుద్ధిలేక చెడరే

మ॥ శుక్రతులభ్యాసముచేసి శాస్త్రగరిమ శోధించిన భాష్యసం
గతులందేరి చరించిన పురులలింగై క్యాన సందర్భసం
తతులం దెల్వక ముక్తిలేదని గడు తన్నించి యార్యాళి సం
స్థితలై దెల్పిన భక్తినిల్పురు జనుల

మ॥ శివయంచు భువించు యక్కరము శీఘ్రంబై సేవించినక
భవములే బోవును ఘోరపాతకునకు భగ్నంబుచేకూకు నా
పవనుంజూచిన మేఘసంఘముగతిబాయుంగదా నీకృపక
శివ నీనామము మంత్రైరాజముగదా.....

కా॥ సాసం చాత్రి సనత్కుమార మునులే స్వామిదగం గొల్పిరో
జ్ఞానులే యోగిననానినాది ఘనులే జ్ఞానాత్మసేవించిరో

నానాదేవతులెల్ల మొక్కుకులిడు నానమావను శంఖము
జెనకట్రోపు మనంగ ముక్తినిడదె

మ! ఇలపైనక దలక్రిందుగా బడిన దానెంతైన మోక్షంబనక
దలక్రిందకల గబ్బిలంబులకు నెంతక మోక్షము న్నబ్బెనే
శలక సత్త్రియ యోగిగాక నినుసంభానింప నెట్లబ్బుగా
సిలి యోగంబుల ముక్తి నొంద గలరే.....

శా! అంతానిండినవాడవై జగములందాదూడిచే జీవులక
సంతాపంబులు దుఃఖముల్ మిగుల నీసంసారబంధంబు
నన్ చింతల్ బట్టి యణంగదొక్కితివి నింజేరకయుపాయంబు కా
సంతైనక గృపజేయవా కపటమా.....

మ! గురుడై దై వము తల్లిదండ్రయితడే ఘోరాంధసంసారమున్
దరిజేప్పుగల కర్త శాస్త్రహితబోధల్ జెప్పగా భర్త యా
దరణంబాపుగ దృష్టప్రత్యయములన్ వారాహతిన్ జూపి ను
సిర్గచిత్తంబున బ్రోచునెల్లవిధులన్

మ! జననంబే బహుదుర్ఘటంబుగద నీజన్మంబు కర్మంబునే
ననయంబున్ శివ భక్తిలేమి కడిమిక యల్పంబుగా జచ్చుచున్
జననంబెత్తుచు నిన్నుగాంచనిక నీజన్మంబుజాలించు గా
ల్పినగాసి ఫలితంబునొందదు శివా

శా! అయ్యా నామొఱయాలకింపవుగదా నాయయ్య నిక వేడినన్
చయ్యంరాగదవయ్య నీచరణసంసక్తి ప్రపూజింతుచే
నయ్యా యయ్యనియంతవేడిన నినున్ నాలింపవయ్యయ్య మో
జయ్యాచిక్కులుబెట్టకే కటకటా.....

శా! స్నానంబుల్ పదివేలుచేయ ధరలోసంధిల్లనే ముక్తియా
మీనంబుల్ గడుకర్కటాదులును సమ్మోదంబుచే నీళ్ళలో
నానంగామరి ముక్తిగల్గె నసదానాకేంద్ర సంపూజ్యనం ।
చిన్నంబుచ్చక వేగమేలుకొనవే

మ! దధిజంబై తగునెన్న గాచినటుసంధానింప కల్వంగరా
న్విధితత్వంబునరింగి పూర్ణుడగు దానేవేదమర్కంబుల
వ్యథయంచుకవి? సస్యసింది పరమోద్వృత్తి తదాత్మైక్యమై
చెదరంగాని పదంబుజెందును గదా

మ! అలచిన్మూర్తి నెరింగినట్టి ఘనుడా యర్ధాంగిణోమన్న నే
మిలలో సస్యసియైన నేమి వనభూమి జేరిన నేమి కా
దలబ్రహ్మత్వకు డైన నేమి యదియే యజ్ఞననాశంబుగా
జెలగు గాదెభువి మహాత్ములకు నో

మ! నటనంబుల గడురాతాళ తతుల నాసక్తితో జేయుచు
నటుడా నెత్తిననున్న తొందరను విన్నాణంబుతో చూచుచు
నటన జేయుచు జ్ఞానియెల్లధరలో నానార్థసంచాగుడై
చిటికెన జరియంగ పండ దిరుగ

శా! తా గావించు విచిత్రరూపతతుల దాసత్యమంచ నరిం
గీగావించెడు నిద్రజాలకునిభంగి మాయసంసారము
తాగావించుచు బ్రహ్మయోగి పుడమి తర్కించిలేదంచు నె
చ్చికొడు నిలింపు సత్పదపుల

శా! స్నానంబే సమదృష్టిజీవులగనఁ శాంతంబుగంధంబు
కర్మన్నిందిచుట నక్షతల్మనను నిర్మల్యత్వమే పుష్టమా
జ్ఞానాగ్నిన్ బడగాల్పదుర్గుణముల గావించుటేధూపమా
చెన్నారన్ నెరుకేచు దీపము శిఖా.

మ! నైవేద్యం బభిక్తి హస్తజలముల్ నానందబాష్పంబులన్
గావింపన్ నటుకూడ నాత్రిగుణముల్ గావించుతాంబూలమే
సేవింతున్ విధి ప్రాణలింగమున కాసేవల్ విధి సల్పునీ
సేవాదుల్ సనుబొందజేర్పగదనే

శా! సంపెంగల్ విరజాజుల పొగడలు చామంతులు జాజులు
సాంపై నట్టియు పారిజాతము సత్సానంబుల గూర్చియు

సంప్రీతిగ గడుగంధమక్షతలతో సాధించి పూజించి
నాసింహజ్ఞానముగల్గు నండువిబుధుల్

॥ నీరందుద్భవముంది మీనముగడుగ నీరందువర్తించి యా
నీరుకనలనియట్లు సర్వఫలముల్ నిందించినశ్చింతలై
శ్రీరంజిల్ల ప్రపంచముకదిరిగినక దిత్తంబునక దోషముల్
చేరంగానవటంచు బల్కిరి బుధుల్

॥ జననంబాయెన నాత్మయః జనముల్ జన్మంబులేదాత్మకుక
యనగావిన్న విమర్శజేయ బయ్యలై నానాదిశల్ నిండగా
జననంబేది చెడంగజోవునది యంచున్ లేదటంచెది గాం
చినదంతగగన బ్రహ్మమ చెరుగరే

॥ వినుటగానిది స్వర్ణజేయః ది దావీక్షించుటల్ గానిదీ
పనిబూనఁగనుగంధముల్ గొనదెయ్యెపక్క వచింపంగదె
జనదేయట్టిటు జేయదెట్టిపనులక జర్చిపదీయాత్మని
చెనటుల్ గానరు దేహమంటననుచున్

॥ నేనేమన్నచు నెక్కటేమరిగదా నీవన్నని కొక్కడా!
నేనేనీవయియొక్కటై బరగగానిక్కంబుగా నామముల్
దానేమిధ్యయనిత్యమై నిరుపమై తగ్గింపబ్రహ్మార్థముక
శ్రీనాథామృత భావమైన దిదియే

॥ నీరూపంబు లనంతమై నెలయు నేన్ నేదంచువర్ణింతునె!
రారామన్మథహంలేచిన్నయి డ చిన్నూర్తియే సారాకార
రారారాజనుమిత్రయంచు మదిలో రాత్రింబగల్గొల్తు నం
జేరందీశి క్షమింపు దోషములనో

॥ తప్పొప్పుల్ గడు నాకునుండెలియవే తన్మాతృద్రుమాధరక
జెప్పంగగ విననైతి ద్రోహగుణముల్ జెందుదునాయందునక
జెప్పక సిగ్గునుర్వియెల్ల జనమున్ ఛీయించునిడించగా
చెప్పన్ దొడ్డితినన్ను బ్రోవుమనుచున్!

నా శ్రీ శ్రీ ర శ త క ము.

మ॥ అశ్రీభీష్మ గరుడావిహీచుడను కామాంధుండ దుశ్శిత్తుడనో
 తిరిచాంచల్యుడ కోపినాసకుడ బాంకన్నాకునీ యిష్టమునో
 తిరుస్సంగమేగాని సజ్జనులనన్ జేరంగబోదయ్య యీ
 తిరుదిట్టి గుణాభిర్భంచుము శివా

౨ నీవేదిక్కననమ్మినాడ వినుమానిక్కింబునామాట నా
 దేవేరిగలదే మొజెప్పు నినుదాదేహంబునందాల్పిసం
 ధానంబొప్పుగ పూజచేయుచు నాభావంబునన్ నీన్నే
 నేనంజేయుట నుండుటన్ నెరుగ నా!

మ॥ తనువే శాల సుచిత్తగుండగుగ సప్తినవద్దుగలుగుల్ యహం
 బనచింబోతురు వాయుపూరకములన్ శక్తంబుచేగట్టి యా
 మనసేయూపనుంగ చిత్తమఘమున్ మాన్యాత్ముడై చేయ నెం
 చిన శ్రీకంతుని గాంచుచును నెపుడున్

మ॥ కవులంచున్ ఘనపండితాళులనుచున్ గానంబుతో సత్కథా
 శ్రవణంబుల్ గడుచేయుచుండు హాదాసాధీశులంచున్ సదా
 యవనిన్ దేశములెల్లడన్ దిరిగి ద్రవ్యాధీశు సేవించుచున్
 శివనీశేవలు వీడికొందురు ధరన్

కా॥ సాకారత్వముచేత భక్తులకు నీసంకాశముల్ జూపి నా
 యాకారంబులదృంచి దుష్టతనముల్ నాశంబుగావించి యా
 శ్రీకైలాసమొసంగితోర మములన్ చికాకునన్ బెట్టకన్
 చేకోరా మది నా పితృముననో

మ॥ కరుణావాప్తి గయాసముడ కరుణాగాంభీర్యవారాశి నీ
 చరణవ్యాప్తుని నన్ను సత్కరుణతోసాకంగ విస్తారమా
 బరునా భక్తుల పెన్నిదానమనుచు భాషింప రేయార్యులన్
 స్థిరకైవల్యము నాశాసంగుడయతో

మ॥ శివుకన్నా ఘనదైవమొండుగలడే చింతించిమాడంగ నా
 శివుని నిందయొనర్చు యజ్ఞులకుదా సిద్ధించునే మోక్షముకా

శ్రీకృష్ణన్ సకలాద్భివృద్ధి కరుణామయన్ తేజోమతల్
 చంద్రయ్యగ్గ వివలేదో మంజుమతల్!

మీ! శ్రీకృష్ణదైవము నుక్కడంచుదలతున్ సేవించుపాదంబులగ
 భవనాపాలిటికల్పవృక్షమనుచుచే భావించు వశాంతముగ
 భవసేవామృతమాన నిచ్చియెపుడుగ దారించొలంగించకో
 శివనాపాలిటిపెన్ను ధానమగుమా!

క వి వం శా వ లి

సీ! మహిమీరతైవైక మార్గానువర్తియై చేబోలుమరమున సిరిచెలంగ
 వసింపించె నడిపూశీ వంశాబ్ధిచంగుగ్గిమ కోటయాఖ్యుండు స
 జ్జోవినుండు సగ్గణంబులచేత సాధ్యయంచుజనాళి బొగడంగ
 సత్కీర్తి బొందికట్టి అంబకుసరియన నంబుమ్మయను సుధీక్షణిని
 బెండిలియయ్యె మహితయగుడు । గీ! అట్టివారలయందున వంద
 ముగను । భవవిదూరులు దుగ్ధోపభంజనులన । నొసరనలుగురు
 సత్పుత్రులుద్భవెల్లి । ప్రహుసత్కీర్తిగాంచిరి పుణ్యవృత్తి!

గీ! అందునగ్రసుతుండునై యలరుచున్న
 మల్లయాహ్వయడననొప్పు మోక్షాశ్రముడు ।
 భూతలంబునువిడచి యా భూతనాథు
 సన్నధిని జేరియుండెరు సంతతంబు॥

సీ! శ్రీకరంబుగ వీరతైవమతంబున కద్యక్షతవహించి యలరుచుండు
 చేబోలుపురమున సింహర్వసనన్దుడై యలరుచుమతములో నధిక

భక్తి లింగాంగసమర విలీనమానవిదోది సత్యశీలవ్రతా చారవిరజిత
శిష్యబృందములెల్ల చేరుతింపఁ బహుపురాణంబులు వ్రస్ఫుట
ముగ । గీ! జెప్పుచుండునుమ మృడి శిద్ధశంభు స్వామియనగణ
మహిజనుల్ సన్నుతింక । భువినిసక్తిగ్రిగాంచిన పుణ్యమూర్తి
పూజ్యతముడయ్యె మూడవపుత్రుడలమి॥

మ॥ అతిశాంతుండు దయాకరుండునుగుణ । స్తోమైకశీలుండుసం, తిత
లింగార్థవిదోది మోక్షపదప్రాప్తార్హుండటంచుక సదా స్తుతులం
గాంచె చతుర్భుత్రుఁషిలలో శోభిల్లకోటయ్యనాఖ్యత చేతనే విల
శిల్లు నెప్పుడు మహావ్యాధిగర్భధీరుడై॥

గీ॥ ఏనురెండవనూనుడ నిందాధరుని
సేవనాసక్తశీలిని చెలగుచాడ
సరవినాగేశ్వరస్వామి శతకమిప్పుడు
జేసి శివునికి హారంబువేసినాడ
నాగభూషణదేవర నామకుండ॥

చంద్రికా మహాక్షరశాల, నంద్యాల.

13558